

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЯ АММОНИЕВЫХ СОЛЕЙ 7- β -ЭТАНОАТ-8-ГИДРОГЕН 3-МЕТИЛКСАНТИНА НА СИСТЕМНОЕ АРТЕРИАЛЬНОЕ ДАВЛЕНИЕ

А. В. Таран, Б. А. Самура

Nациональный фармацевтический университет, Харьков

Резюме: проведено исследование влияния аммониевых солей 7- β -этаноат-8-гидроген 3-метилксантинна на системное артериальное давление лабораторных животных. Обнаружено, что наиболее выраженное гипотензивное действие проявило соединение № 4, которое снижало артериальное давление подопытных животных на 25,5 мм рт. ст. и превышало препарат сравнения папаверина гидрохлорид.

Ключевые слова: аммониевые соли 7- β -этаноат-8-гидроген 3-метилксантинна, гипотензивная активность.

RESEARCH OF INFLUENCE OF AMMONIUM SALTS OF 7- β -ETANOAT-8-GIDROGEN 3-METILKSANTIN ON SYSTEM ARTERIAL TENSION

A. V. Taran, B. A. Samura

National Pharmaceutical University, Kharkiv

Summary: research of influence of ammonium salts of 7- β -etanoat-8-gidrogen 3-metilksantin is conducted on the system arterial tension of laboratory animals. It was discovered that the most expressed hypotension action was shown by substance № 4, which reduced the arterial tension of experimental animals on 25,5 mm of mer. col. and exceeded preparation of comparison of papaverin hydrochlorid.

Key words: ammonium salts of 7- β -etanoat-8-gidrogen 3-metilksantin, hypotension activity.

Рекомендована д-м біол. наук, проф. І. М. Кліщем

УДК 577.121.7:616-055.4:577.24

ДІЯ ІНОКСАРИЛУ НА СТАН ПЕРИФЕРІЙНОЇ КРОВІ ЩУРІВ НА МОДЕЛІ ХРОНІЧНОЇ ГЕМІЧНОЇ ГІПОКСІЇ

©Н. М. Кононенко, Д. В. Гаман, М. В. Рибалкін

Національний фармацевтичний університет, Харків

Резюме: проведено порівняння дії іноксарилу і мексидолу на стан периферійної крові щурів в умовах хронічної гемічної гіпоксії. Встановлено, що іноксарил активує синтез гемоглобіну, а в окремі терміни впливає на посилення еритропоезу. За дією на кров не поступається мексидолу.

Ключові слова: гемічна гіпоксія, антиоксиданти, кров, іноксарил.

Вступ. Серцево-судинні і цереброваскулярні захворювання найчастіша причина смертності у всьому світі. Вивчення механізмів пошкодження тканин при судинних катастрофах привело до виявлення найбільш значущих патофізіологічних процесів [1].

Найбільш універсальними патологічними станами, що виникають при максимально широкому

спектрі захворювань (будь-які форми дихальної, серцево-судинної недостатності, кровотрата, ішемія мозку і міокарда, порушення мозкового або периферійного кровообігу та ін.) є гіпоксія і неконтрольовані вільнорадикальні реакції [2].

При гіпоксії спостерігають порушення окиснювальних процесів у тканинах, що виникає при недостатньому надходженні кисню або пору-

шенні його утилізації в процесі біологічного окиснення (киснева недостатність, голодування); порушення функціонування цитоплазматичних і ендоплазматичних мембрани, які можуть проявлятися у вигляді зниження величини потенціалу спокою клітинної мембрани; зміни функціонування транспортних систем; порушення їх проникності [3].

Фармакотерапія серцево-судинних і цереброваскулярних захворювань практикує використання цілого комплексу препаратів різної спрямованості дії. Насамперед, до них належать антигіпоксантини і антиоксиданти, вазоактивні засоби, ноотропи та ін. [4]. Особливий інтерес становить розробка і впровадження в клінічну практику препаратів, які, з одного боку, діють на різні ланки патогенезу гіпоксії та ішемії тканин, а, з іншого боку – дозволяють скоротити традиційно тривалі терміни терапії і виключити поліпрагмазію [5]. За даними літератури, антигіпоксичні властивості будь-якої сполуки пов'язані з її можливістю запобігати грубим гематологічним змінам або нівелювати їх.

Мета роботи – вивчення впливу нового похідного α -ариламідо- α -(2-оксоіндоліноліден-3)-оцтової кислоти, з умовою назвою іноксарил, на периферійну кров щурів в умовах хронічної гемічної гіпоксії.

Таблиця 1. Картина периферійної крові на першу добу хронічної гемічної гіпоксії ($x \pm Sx$, $p > 0,05$)

Показник крові	Умови досліду	
	хронічна гемічна гіпоксія	інтактні
еритроцити	7,55±0,41	7,5±0,4
Hb	142,00±3,0	144,00±3,05
кольоровий показник	0,80±0,09	0,81±0,07
лейкоцити	11,93±0,65	11,8±0,6
еозинофіли	1,05±0,2	1,0±0,3
нейтрофіли	25,8±1,0	26,0±1,0
палічкояд.	8,1±0,6	8,0±0,5
сегментояд.	18,0±0,5	18,0±0,5
лімфоцити	68,7±0,95	69,0±0,9
моноцити	3,03±0,3	3,0±0,4
ШОЕ	2,71±0,25	2,7±0,3

На 3-ту добу у тварин контрольної групи дослідів збільшилася кількість еритроцитів, лейкоцитів, концентрація гемоглобіну, ШОЕ порівняно з відповідними показниками щурів інтактної групи (табл. 2), при цьому різниці у формулі білої крові виявити не вдалося.

Під впливом іноксарилу вміст гемоглобіну в крові щурів підвищувався, але не перевищував аналогічний показник у тварин контрольної групи та щурів, які отримували мексидол. Решта показників мала схожу динаміку, яка практично не відрізнялася між групами.

Методи дослідження. Експеримент виконано на 40 нелінійних білих шурах обох статей масою (200±10) г. Модель хронічної гемічної гіпоксії відтворювали за модифікованою нами методикою О. Е. Макушкіної [6]. Тваринам у першу і третю добу досліду підшкірно вводили натрію нітрат в дозі 50 мг/кг маси тіла. Досліджувану сполуку в дозі 10% ЛД₅₀ (ЛД₅₀=3166,7 мг/кг) тварини отримували один раз на добу внутрішньошлунково у вигляді водної суспензії з додаванням твіну-80. Рефрена-препарат – мексидол вводили внутрішньошлунково в дозі 100 мг/кг. Тварини контрольної групи отримували суміш дистильованої води і твіну-80.

Кров для дослідження брали з яремної вени на 3-тю, 5-ту, 7-ту та 10-ту добу досліду. Кількість еритроцитів, лейкоцитів визначали меланжерним методом з подальшим підрахунком у камері Горяєва [7], формулу білої крові – шляхом мікроскопії «мазка» крові на склі [8], швидкість осідання еритроцитів (ШОЕ) – мікрометодом Панченкова [9], гемоглобін (Hb) – колориметричним методом у гемометрі ГС-2 [10].

Результати й обговорення. Встановлено, що на першу добу експерименту у тварин з хронічною гемічною гіпоксією достовірних змін у периферійній крові не виявлено порівняно з інтактними тваринами (табл. 1).

На 5-ту добу розвитку патологічного процесу у щурів, які не отримували лікування, на тлі еритроцитозу, відбувалася нормалізація основних гематологічних показників.

Аналогічні зміни спостерігали під впливом мексидолу. Разом з тим введення іноксарилу сприяло підвищенню рівня гемоглобіну та еритроцитів, що достовірно перевищувало відповідні показники контрольних тварин та щурів, які отримували мексидол. При цьому статистично достовірної різниці в показниках білої крові не виявлено.

Таблиця 2. Картини периферійної крові щурів при хронічній гемічній гіпоксії

Умови досліду	Показник крові									
	еритроцити, $10^{12}/\text{л}$	Нb, г/л	КП	лейкоцити, $10^9/\text{л}$	Еозинофіли	нейтрофіли	лімфоцити	моноцити	ШОЕ, мм/год	
3-тя доба										
іноксарил	8,0 $\pm$ 0,3 */**	150 $\pm$ 3,0 */**	0,80 $\pm$ 0,1	13,4 $\pm$ 0,5 */**	1,1 $\pm$ 0,3	8,1 $\pm$ 0,4	19,9 $\pm$ 1,5	68,9 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	3,8 $\pm$ 0,2 */**
мексидол	8,4 $\pm$ 0,3 */**	158 $\pm$ 3,0 */**	0,81 $\pm$ 0,1	13,4 $\pm$ 0,5 */**	0,9 $\pm$ 0,3	7,9 $\pm$ 0,5	17,8 $\pm$ 0,5	68,8 $\pm$ 0,9	2,9 $\pm$ 0,4	4,1 $\pm$ 0,1 **
контроль	8,7 $\pm$ 0,2 **	166 $\pm$ 0,7 **	0,8 $\pm$ 0,1	13,1 $\pm$ 0,3 **	1,3 $\pm$ 0,3	7,8 $\pm$ 0,5	18,6 $\pm$ 0,5	68,0 $\pm$ 0,8	3,1 $\pm$ 0,4	3,9 $\pm$ 0,2 **
інтактні	7,5 $\pm$ 0,4	144 $\pm$ 3,1	0,81 $\pm$ 0,1	11,8 $\pm$ 0,6	1,0 $\pm$ 0,3	8,0 $\pm$ 0,5	18,0 $\pm$ 0,5	69,0 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,7 $\pm$ 0,3
5-та доба										
іноксарил	9,6 $\pm$ 0,3 */**	168 $\pm$ 4,0 */**	0,80 $\pm$ 0,1	11,6 $\pm$ 0,5	1,1 $\pm$ 0,3	8,1 $\pm$ 0,4	19,9 $\pm$ 0,5	68,9 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,7 $\pm$ 0,5
мексидол	8,9 $\pm$ 0,3	153 $\pm$ 3,0	0,81 $\pm$ 0,1	11,4 $\pm$ 0,5	0,9 $\pm$ 0,3	7,9 $\pm$ 0,5	17,8 $\pm$ 0,5	68,8 $\pm$ 0,9	2,9 $\pm$ 0,4	2,9 $\pm$ 0,4
контроль	8,7 $\pm$ 0,2	156 $\pm$ 0,7	0,8 $\pm$ 0,1	12,1 $\pm$ 0,3	1,3 $\pm$ 0,3	7,8 $\pm$ 0,5	18,6 $\pm$ 0,5	68,0 $\pm$ 0,8	3,1 $\pm$ 0,4	2,7 $\pm$ 0,3
інтактні	7,5 $\pm$ 0,4	144 $\pm$ 3,1	0,81 $\pm$ 0,1	11,8 $\pm$ 0,6	1,0 $\pm$ 0,3	8,0 $\pm$ 0,5	18,0 $\pm$ 0,5	69,0 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,6 $\pm$ 0,3
7-ма доба										
іноксарил	10,9 $\pm$ 0,3 */**	170 $\pm$ 4,0 */**	0,80 $\pm$ 0,1	11,6 $\pm$ 0,5	1,1 $\pm$ 0,3	8,1 $\pm$ 0,4	19,9 $\pm$ 1,5	68,9 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,6 $\pm$ 0,1
мексидол	8,6 $\pm$ 0,3	153 $\pm$ 3,0 */**	0,81 $\pm$ 0,1	11,4 $\pm$ 0,5	0,9 $\pm$ 0,3	7,9 $\pm$ 0,5	17,8 $\pm$ 0,5	68,8 $\pm$ 0,9	2,9 $\pm$ 0,4	2,8 $\pm$ 0,4
контроль	7,7 $\pm$ 0,2	142 $\pm$ 0,7 **	0,8 $\pm$ 0,1	13,1 $\pm$ 0,3	1,3 $\pm$ 0,3	7,8 $\pm$ 0,5	18,6 $\pm$ 0,5	68,0 $\pm$ 0,8	3,1 $\pm$ 0,4	2,9 $\pm$ 0,5
інтактні	7,5 $\pm$ 0,4	144 $\pm$ 3,1	0,81 $\pm$ 0,1	11,8 $\pm$ 0,6	1,0 $\pm$ 0,3	8,0 $\pm$ 0,5	18,0 $\pm$ 0,5	69,0 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,6 $\pm$ 0,2
10-та доба										
іноксарил	11,5 $\pm$ 0,3 */**	168 $\pm$ 4,0 */**	0,80 $\pm$ 0,1	11,6 $\pm$ 0,5	1,1 $\pm$ 0,3	8,1 $\pm$ 0,4	19,9 $\pm$ 1,5	68,9 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,6 $\pm$ 0,1
мексидол	8,7 $\pm$ 0,3	150 $\pm$ 2,0 */**	0,81 $\pm$ 0,1	11,4 $\pm$ 0,5	0,9 $\pm$ 0,3	7,9 $\pm$ 0,5	17,8 $\pm$ 0,5	68,8 $\pm$ 0,9	2,9 $\pm$ 0,4	2,8 $\pm$ 0,4
контроль	7,6 $\pm$ 0,2	144 $\pm$ 0,7	0,8 $\pm$ 0,1	13,1 $\pm$ 0,3	1,3 $\pm$ 0,3	7,8 $\pm$ 0,5	18,6 $\pm$ 0,5	68,0 $\pm$ 0,8	3,1 $\pm$ 0,4	2,9 $\pm$ 0,5
інтактні	7,5 $\pm$ 0,4	142 $\pm$ 1,8	0,81 $\pm$ 0,1	11,8 $\pm$ 0,6	1,0 $\pm$ 0,3	8,0 $\pm$ 0,5	18,0 $\pm$ 0,5	69,0 $\pm$ 0,9	3,0 $\pm$ 0,4	2,6 $\pm$ 0,2

Примітки: * $p<0,05$ – відносно контролю; ** $p<0,05$ – відносно інтактних тварин.

На 7-му добу ми спостерігали тенденція до зниження гемоглобіну в крові щурів контрольної групи, тоді як решта показників коливалася в межах норми.

Концентрація гемоглобіну під впливом іноксарилу залишалася підвищеною порівняно з показниками щурів контрольної, інтактної груп і тварин, які отримували мексидол.

На 10-ту добу експерименту нами встановлено зменшення рівня гемоглобіну в крові тварин, яким не вводили фармакологічні засоби. Одночасно під впливом іноксарилу концентрація ге-

моглобіну залишалася на високих цифрах, що перевищувало відповідні показники тварин, які отримували мексидол.

Крім того, введення щурам іноксарилу в пізні терміни патологічного процесу приводило до посилення еритропоезу.

Висновки. Іноксарил в умовах хронічної гемічної гіпоксії активізує синтез гемоглобіну, а у віддалені терміни патологічного процесу (7-10-та доба) підсилює еритропоез, що перевищує дію мексидолу.

Література

- Методи клінічних та експериментальних досліджень в медицині; / [Беркало Л. В., Бобович О. В., Боброва Н. О. та ін.] / За ред. І.П. Кайдашева. – Полтава, 2003. – 320 с.
- Механізми розвиття острой гіпоксії и пути її

фармакологической корекции / [Евсеева М. А., Евсеев А. В., Вдивцев В. А., Шабанов П. Д.] // Обзоры по клин. фармакол. и лек. терапии. – 2008. – № 6 (1). – С. 2–24.

3. Зарубина И. В. Нейронаука. Нейропротекторные эффекты антигипоксантов антизола и триметазидина при острой гипоксии и ишемии мозга / [И. В. Зарубина, П. Д. Шабанов] // Междунар. научно-практич. журнал. – № 1. – 2005. – С. 8–11.
4. Камышников В.С. Справочник по клинико-биохимическим исследованиям в лабораторной диагностике / В. С. Камышников. – М.: «МЕДпресс-информ», 2004. – 920 с.
5. Камышников В. С. Клинические лабораторные тесты от А до Я и их диагностические профили: справочное пособие / [В. С. Камышников]. – Минск: Беларусия, 2005. – 176 с.
6. Кушкун А. А. Руководство по лабораторным методам диагностики / [А. А. Кушкун] – М.: ГЭОТАР-Медиа, 2007. – 800 с.
7. Сопоставление антигипоксических и антиоксидант-
- ных свойств производных аминотиола и тиазининдюла [Лукк Н. В., Зубина И. В., Шабанов П. Д.] // Эксперим. и клинич. фармакол. – 2009. – Т.72, № 4. – С. 36–42.
8. Макушкина Э.О. Защитно-адаптационные функции белков крыс при гемической гипоксии, вызванной хроническим поступлением нитрита натрия: автореф. дис.... канд. наук. / Э. О. Макушкина. – Фрунзе, 1979. – 24 с.
9. Аминотиоловые антигипоксанты при травматическом отеке мозга / Новиков В. Е., Понамарева Н. И., Шабанов П. Д. // Обзоры по клинической фармакологии и лекарственной терапии. – Смоленск – Спб.: ЛВИ – Спб, 2008. – Т 6, № 3. – С. 3–56.
10. Фармакологические корректоры гипоксии / [Шабанов П.Д., Зарубин И.В., Новиков В.Е., Циган Е.Н.]; под. ред. А. Б. Делевицкого. – Спб.: Н.-Л., 2010.

ДЕЙСТВИЕ ИНОКСАРИЛА НА СОСТОЯНИЕ ПЕРИФЕРИЧЕСКОЙ КРОВИ КРЫС НА МОДЕЛИ ХРОНИЧЕСКОЙ ГЕМИЧЕСКОЙ ГИПОКСИИ

Н. Н. Кононенко, Д. В. Гаман, Н. В. Рыбалкин

Национальный фармацевтический университет, Харьков

Резюме: проведено сравнение воздействия иноксарила и мексидола на состояние периферической крови крыс в условиях хронической гемической гипоксии. Установлено, что иноксарил активирует синтез гемоглобина, а в отдельные сроки влияет на усиление эритропоэза. По своему воздействию на кровь не уступает мексидолу.

Ключевые слова: гемическая гипоксия, антиоксиданты, кровь, иноксарил.

INFLUENCE OF INOXARILE ON A PERIPHERAL BLOOD STATE OF RATS ON THE MODEL OF A CHRONIC HEMIC HYPOXIA

N. M. Kononenko, D. V. Haman, M. V. Rybalkin

National University of Pharmacy

Summary: the comparison of influence of inoxarile and mexidole of a sodium on a state of peripheral blood of rats in the conditions of chronic hemic hypoxia was carried out. It was set, that inoxarile labilizes synthesis of a hemoglobin and assists an amplification to an erythropoiesis in the remote period. Its influence on blood does not yield of a mexidole.

Key words: hemic hypoxia, antihypoxation, blood, inoxarile.